

# 13 de setembre: Sant Joan Crisòstom, bisbe i doctor de l'Església

**Text de l'Evangelí ( Mc 4,1-10.13-20): En aquell temps, Jesús es posà altra vegada a ensenyar vora el llac. Es reuní tanta gent entorn d'Ell, que va haver de pujar en una barca. S'assegué a la barca, dintre el llac, i la gent es quedà a terra, vora l'aigua. Ell els ensenyava moltes coses en paràboles (...).**

---

## ***Sant Joan Crisòstom, bisbe i doctor de l'Església (349-407)***

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui celebrem sant Joan Crisòstom (=”boca d’or”). Nomenat bisbe de Constantinoble (397), exercí allí el seu ministeri abans dels dos desterraments que patí (403 i 407).

La intimitat amb la paraula de Déu, cultivada durant els anys de la vida eremítica, havia madurat en ell la urgència de predicar l’Evangelí. És un dels pares de l’Església més prolífics (ens han arribat 17 tractats, més de 700 homilies autèntiques, comentaris a sant Mateu i sant Pau, i 241 cartes). No fou un teòleg especulatiu, però transmeté la doctrina tradicional i segura de l’Església en una època de controvèrsies teològiques suscitades sobretot per l’arrianisme. La seva teologia és exquisidament pastoral; en ella és constant la preocupació per la coherència entre el pensament expressat per la paraula i la vivència existencial: el valor de l’home està en el “coneixement exacte de la vertadera doctrina i en la rectitud de la vida”.

Sant Joan projectà la reforma de la seva Església: l’austeritat del palau episcopal havia de servir d’exemple. Per la seva sol·licitud en favor dels pobres, fou nomenat també com “l’almoiner”. Creà institucions caritatives molt apreciades. Malgrat el seu cor bondadós, no tingué una vida tranquil·la. Pastor de la capital de l’Imperi, sovint es veié envoltat en qüestions i intrigues polítiques. Fou depositat l’any 403 i condemnat a un primer desterrament breu. L’any 406 fou desterrat novament a Armènia: fou una autèntica condemna a mort.

—Essent ja moribund, deixà com a darrer testament: “Glòria a Déu per tot!”.